

خجسته باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر

رفقای کارگر!

در آستانه اول ماه مه، روز جهانی کارگر قرار گرفته ایم. در این روز، ارتش جهانی کار، نیروی متحد و همبسته خود را در مقابل دنیای ستم و استثمار سرمایه داری به نمایش می گذارد.

اول ماه مه، نماد اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران در مبارزه جهانی علیه سرمایه است. این همبستگی، ضرورتی ست برخاسته از هستی و موجودیت طبقاتی کارگران تمام کشورهای جهان. کارگران در سراسر جهان تحت ستم طبقه ای واحد، به نام سرمایه دار قرار دارند. شکل استثمار کارگران که همانا استثمار سرمایه داری ست، واحد است. شرایط زندگی مشترک و دشمن مشترک دارند. از این رو منافع و اهداف شان در تمام کشورهای جهان، واحد و مشترک است.

در روند آگاهی طبقاتی به این اشتراک در منافع و اهداف است که کارگران جهان از مدت ها پیش، دریافتند که پیروزی آنها در مبارزه علیه سرمایه که خود، یک نیروی بین المللی ست، نیازمند تلاش، اتحاد و همبستگی پرولترهای سراسر جهان است. برپایی سازمان های بین المللی کارگری، متشکل از سازمان های سیاسی و صنفی طبقه کارگر، عالی ترین تجسم درک آگاهانه این همبستگی، تلاش و مبارزه مشترک از سوی کارگران تمام کشورهای جهان بوده است.

اول ماه مه، نمادی ست از این واقعیت که کارگران تمام کشورهای جهان، یک پیکر واحدند و در این روز با دست کشیدن از کار، راه هیپیمائی، تظاهرات، گردهم آئی، جشن و سرور، قدرت عظیم خود را با اتحاد و همبستگی جهانی به نمایش می گذارند.

طبقه کارگر ایران نیز که گردانی از ارتش جهانی کار و جزئی جدائی ناپذیر از پیکر واحد پرولتاریای جهانی ست، در اول ماه مه، با دست کشیدن از کار، همبستگی خود را با کارگران تمام کشورهای جهان در مبارزه علیه سرمایه و برای ایجاد یک جامعه کمونیستی، متشکل از انسان های آزاد و برابر، جامعه ای را شده از هرگونه ستم و استثمار نشان می دهد. به رغم تمام موانع و محدودیت هائی که طبقه سرمایه دار حاکم بر ایران و دولت مذهبی پاسدار منافع آن، بر سر راه این مبارزه طبقه کارگر پدید آورده اند، اما مبارزه کارگران به ویژه در سال های اخیر، وسعت گرفته، اتحاد و همبستگی در صفوف آنها رشد کرده و سطح آگاهی طبقاتی شان ارتقاء یافته است. در فاصله یک سالی که از اول ماه مه سال گذشته تا به امروز گذشته است، کارگران در صدها مورد به اشکال علنی مبارزه، اعتصاب، راهپیمائی و تظاهرات، تجمعات اعتراضی در مقابل مراکز دولتی، مسدود کردن جاده ها و خیابان ها، اشغال کارخانه ها روی آورده اند و در بسیاری موارد، با نیروهای سرکوبگر پلیس جمهوری اسلامی درگیر شده اند. گاه تعداد کارگرانی که در این مبارزات شرکت داشته اند، از نمونه نیشکر هفته تپه و کارخانه های لاستیک سازی به چند هزار رسیده است. این واقعیتی ست که در اغلب موارد، این مبارزات در اعتراض به پرداخت نشدن به موقع دستمزد و مزایای کارگران رخ داده اند. اما این تمام واقعیت نیست. ارتقاء روحیه مبارزه جوئی، آگاهی و همبستگی، وجه دیگری از مبارزات کارگران است. بخش بزرگی از این مبارزات، ایستادگی و مقابله کارگران در مقابل اخراج است. رشد روزافزون روحیه اعتراضی و مبارزه جوئی کارگران را در این واقعیت می توان دید که اجازه نمی دهند، دولت و سرمایه داران به سادگی آنها را اخراج کنند. تازه ترین نمونه این مقاومت را در مبارزه و ایستادگی کارگران ایران صدرا و کیان تایر دیده ایم. مبارزات کنونی چندین هزار کارگر نیشکر هفت تپه نیز، از چنین سرشتی برخوردار است. دولت در تلاش است، با توسل به انواع و اقسام فشارها به کارگران نیشکر هفت تپه، شرایط را برای اخراج کارگران آماده سازد، کارگران نیز با مبارزه خود، این تلاش رژیم را خنثا ساخته اند.

جمهوری اسلامی در طول یک سال گذشته تلاش نمود با تشدید اقدامات سرکوبگرانه، گسیل واحدهای پلیس ضد شورش به مقابله با کارگران، تهدید، دستگیری و حبس، مبارزات کارگران را مهار کند، اما نتیجه ای از این کار نگرفته است. بالعکس، روحیه اعتراضی و رزمندگی و مبارزه جوئی در صفوف کارگران رشد کرده، مبارزات ادامه یافته و همبستگی

و آگاهی کارگران ارتقاء یافته است. آنچه که به عنوان محرک نیرومندی برای گسترش مبارزات کارگری عمل کرده است، نیازهای مبرم اقتصادی و سیاسی ست. برکسی پوشیده نیست که وضعیت مادی و معیشتی کارگران تا به آن حد وخیم است که قادر نیستند حتی با اضافه کاری های روزانه، حداقل معاش خانواده خود را تامین کنند. رشد افسار گسیخته نرخ تورم، مدام دستمزد واقعی کارگران را کاهش داده و منجر به تنزل هولناک سطح معیشت توده های وسیع کارگر شده است. بنابراین یکی از مطالبات مهم کارگران افزایش دستمزد بوده و هست. اما در شرایطی که رژیم اختناق و سرکوب حاکم، کارگران را از هرگونه آزادی سیاسی و داشتن تشکل های مستقل و سراسری محروم کرده است، تلاش و مبارزه کارگران واحدهای جداگانه برای افزایش دستمزد، اغلب با مقاومت سرمایه داران و سرکوب پلیسی دولت رو به رو شده است. کارگران در جریان مبارزه خود دریافته اند که بدون ایجاد تشکل های مستقل و قدرتمند، نمی توانند حتی درچار چوب نظم موجود، یک بهبود نسبی در وضعیت معیشتی خود پدید آورند. از این رو، تلاش کارگران برای ایجاد تشکل های مستقل، به رغم اقدامات سرکوبگرانه رژیم جمهوری اسلامی تشدید شده است. بنابراین آزادی ایجاد تشکل های مستقل کارگری و افزایش دستمزد دوخواست محوری سیاسی و اقتصادی طبقه کارگر ایران در لحظه کنونی ست که در سربلوه مطالبات کارگران در مراسم اول ماه مه امسال نیز جای خواهند گرفت.

مبارزه کارگران ایران، برای افزایش دستمزد و بهبود شرایط معیشتی، با مبارزه برای آزادی تشکل مرتبط شده است، اما هرگز نباید پنداشت که مبارزه کارگران برای ایجاد تشکل های مستقل از دولت، آن گونه که رفرمیست ها ادعا می کنند، به این معناست که دولت استبدادی جمهوری اسلامی در نتیجه این مبارزه، رسماً و قانوناً، آزادی تشکل های مستقل کارگری را خواهد پذیرفت. چرا که آزادی تشکل، همان گونه که تجربه تا به امروز نشان داده است، جزئی جدائی ناپذیر از آزادی های سیاسی و حقوق دمکراتیک مردم است. هنگامی که کارگران بتوانند آزادانه تشکل های خود را ایجاد کنند، در آن صورت توده های وسیع مردم ایران به آزادی سیاسی دست یافته اند و زمانی که این آزادی وجود داشته باشد، دیگر دولت استبدادی مذهبی جمهوری اسلامی وجود نخواهد داشت.

رفقای کارگر!

به رغم حاکمیت رژیم سرکوب و اختناق در ایران، با تمام قدرت و امکانات، برای برگزاری باشکوه تر مراسم اول ماه مه، حول شعار های آزادی تشکل و افزایش دستمزد، تلاش کنیم و به هر شکل ممکن، همبستگی عملی و علنی خود را با کارگران تمام کشورهای جهان نشان دهیم.

رفقای کارگر!

سازمان فدائیان (اقلیت) فرارسیدن اول ماه مه، روز همبستگی بین المللی کارگران تمام کشورهای جهان را تبریک می گوید و بار دیگر بر تشدید مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی، استقرار فوری حکومت شورائی کارگران و زحمتکشان و گذار به سوسیالیسم که تنها راه نجات بشریت ستمدیده است، تاکید می ورزد.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورائی
نابود باد نظام سرمایه داری
زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیسم
سازمان فدائیان (اقلیت)
اردیبهشت ۱۳۸۷

کار- نان- آزادی - حکومت شورائی

نشانی ما روی اینترنت: www.fadaian-minority.org
آدرس الکترونیکی ما : info@fadaian-minority.org